

Väliaikainen versio

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kymmenes jaosto)

30 päivänä huhtikuuta 2020 (*)

Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Direktiivi 77/388/ETY – 10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta, 17 artiklan 1 kohta ja 18 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta – Direktiivi 2006/112/EY – 63 artikla, 64 artiklan 1 kohta, 66 artiklan ensimmäisen kohdan a–c alakohta, 167 artikla ja 179 artiklan ensimmäinen kohta – Palvelut, jotka on suoritettu ennen Unkarin liittymistä Euroopan unioniin – Palvelun hinnan täsmällinen määrittäminen liittymisen jälkeen – Mainittua palvelua koskevan laskun antaminen ja maksaminen liittymisen jälkeen – Tähän laskuun perustuvan vähennysoikeuden epääminen vanhentumisen vuoksi – Unionin tuomioistuimen toimivalta

Asiassa C-258/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Kúria (ylin tuomioistuin, Unkari) on esittänyt 7.3.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.3.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

vastaan

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kymmenes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Jarukaitis (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Ilešić ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Unkarin hallitus, asiamiehinnään M. Z. Fehér ja G. Koós,
- Euroopan komissio, asiamiehinnään L. Havas ja J. Jokubauskaitis,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste

– 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1; jäljempänä kuudes direktiivi) ja yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. (jäljempänä Eurovia) ja Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (valtion vero- ja tullihallinnossa muutoksenhakua käsittelevä osasto, Unkari; jäljempänä verohallinto) ja jossa on kyseessä viimeksi mainitun viranomaisen sen päätöksen laillisuus, jolla Eurovialta evättiin vanhentumisen perusteella oikeus vähentää ostoihin sisältyvä arvonlisävero.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Kuudes direktiivi

3 Kuudennen direktiivin 10 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Tässä tarkoitetaan:

a) ’verotettavalla tapahtumalla’ tapahtumaa, jonka johdosta verosaatavan syntymiselle välttämättömät oikeudelliset edellytykset täyttyvät;

b) ’verosaatavan syntymisellä’ veroviranomaisille lain nojalla tietystä hetkestä alkaen annettua oikeutta vaatia veronmaksuvelvolliselta veron maksamista, vaikka maksua voitaisiinkin lykätä.

2. Verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy silloin, kun tavara luovutetaan tai palvelu suoritetaan. Useampiin peräkkäisiin tilityksiin tai maksuihin johtavia – – palvelujen suorituksia on pidettävä suoritettuina aina sen ajanjakson päätyttyä, jota tilitykset tai maksut koskevat.

– –

Jäsenvaltiot voivat edellä olevista säännöksistä poiketen säätää, että verosaatava syntyy tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisryhmien osalta

– joko viimeistään laskun tai laskuna toimivan asiakirjan toimittamishetkellä,

– tai viimeistään kauppahinnan vastaanottamishetkellä,

– taikka, jos laskua tai laskuna toimivaa asiakirjaa ei toimiteta, tai jos se toimitetaan myöhemmin, määrätyn ajan kuluessa verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä.

– –”

4 Mainitun direktiivin 17 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy.

2. Jos tavarat ja palvelut käytetään verovelvollisen arvonlisäverollisiin liiketoimiin, verovelvollisella on oikeus vähentää siitä verosta, jonka maksamiseen hän on velvollinen:

a) arvonlisävero, joka on maksettava tai maksettu tavaroista tai palveluista, jotka verovelvolliselle on luovuttanut taikka suorittanut tai luovuttaa taikka suorittaa toinen

verovelvollinen;

— —”

5 Mainitun direktiivin 18 artiklassa täsmennettiin seuraavaa:

”1. Vähennysoikeuden käyttö edellyttää verovelvolliselta:

a) edellä 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vähennystä varten — — laskun hallussapitoa;

— —

2. Verovelvollisen on tehtävä vähennys vähentämällä ilmoituskaudelta maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärästä veromäärä, jonka osalta vähennysoikeus on syntynyt ja joka voidaan vähentää saman ajanjakson aikana 1 kohdan säännösten mukaisesti.

— —”

Direktiivi 2006/112

6 Direktiivin 2006/112 411 artiklan 1 kohdassa säädetään erityisesti, että kuudes direktiivi kumotaan. Mainitun artiklan 2 kohdan mukaan viittauksia kuudenteen direktiiviin pidetään viittauksina direktiiviin 2006/112.

7 Direktiivin 2006/112 62 artiklan 1 ja 2 kohdassa toistetaan kuudennen direktiivin 10 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta. Direktiivin 2006/112 63 artiklassa toistetaan sanatarkasti mainitun 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen sanamuoto, ja direktiivin 2006/112 64 artiklan 1 kohdassa toistetaan ilman asiallisia muutoksia mainitun ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen sanamuoto, ja direktiivin 2006/112 66 artiklan ensimmäisen kohdan a–c alakohdassa on asiallisesti samat täsmennykset kuin kuudennen direktiivin 10 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa.

8 Direktiivin 2006/112 167 artiklassa toistetaan sanatarkasti kuudennen direktiivin 17 artiklan 1 kohdan sanamuoto ja direktiivin 2006/112 168 artikla vastaa sisällöltään mainitun 17 artiklan 2 kohdan a alakohtaa.

9 Direktiivin 2006/112 178 artiklassa ja 179 artiklan ensimmäisessä kohdassa toistetaan asiallisesti kuudennen direktiivin 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan säännökset.

Unkarin oikeus

10 Vuoden 1992 arvonlisäverolain nro LXXIV (az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény) (Magyar Közlöny 1992/128 (XII. 19.)), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa kyseessä olevien palvelujen suorittamisen yhteydessä (jäljempänä aiempi arvonlisäverolaki), 16 §:ssä säädettiin seuraavaa:

”(1) Verosaatava syntyy, kun tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus toteutuu joko kokonaan tai osittain (jäljempänä yhdessä toteutuminen), sanotun kuitenkin rajoittamatta jäljempänä 17 ja 18 §:ssä säädettyjen poikkeusten soveltamista.

(2) Jollei tässä laissa toisin säädetä, toteutumisajankohdan määrittämiseen sovelletaan siviililain säännöksiä.”

11 Aiemman arvonlisäverolain 32 §:ssä säädettiin seuraavaa:

”(1) Jäljempänä 34 §:ssä tarkoitetulla verovelvollisella on oikeus vähentää maksettavakseen tulevan veron määrästä:

a) se veron määrä, jonka toinen verovelvollinen, mukaan lukien yhtiömuotoa muutettaessa sen oikeudellinen edeltäjä, tai yksinkertaistetusta yhtiöverosta annetun lain mukainen verovelvollinen on laskuttanut siltä tavaroiden luovutuksesta ja palvelujen suorituksesta; – –”

12 Aiemman arvonlisäverolain 35 §:ssä säädettiin seuraavaa:

”(1) Veron vähennysoikeutta voidaan, ellei verokoodeksissa toisin säädetä, käyttää ainoastaan silloin, kun verovelvollisella on asiakirjat, joista ostoihin sisältyvän veron määrä käy luotettavasti ilmi. Tällaisiksi katsotaan seuraavat asiakirjat:

a) laskut tai yksinkertaistetut laskut [32 §:n 1 momentin a ja g kohdassa tarkoitetussa tapauksessa]; – –”

13 Vuoden 2007 arvonlisäverolain nro CXXVII (az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény) (Magyar Közlöny 2007/155 (XI. 16.), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan laskun antamisajankohtaan (jäljempänä arvonlisäverolaki), 55 §:n 1 momentissa säädettiin, että ”velvollisuus maksaa vero syntyy, kun verollinen liiketoimi toteutuu (jäljempänä toteutuminen)”.

14 Arvonlisäverolain 119 §:n 1 momentissa säädettiin, että ”ellei laissa toisin säädetä, veron vähennysoikeus syntyy, kun ostoihin sisältyvää veroa vastaava vero tulee maksettavaksi (120 §).”

15 Arvonlisäverolain 120 §:ssä säädettiin seuraavaa:

”Siltä osin kuin verovelvollinen tässä ominaisuudessaan käyttää, tai hyödyntää muulla tavalla, tavaroita ja palveluja verollisiin tavaroiden luovutuksiin tai palvelujen suorituksiin, sillä on oikeus vähentää verosta, jonka se on velvollinen maksamaan,

a) vero, jonka siltä on laskuttanut toinen verovelvollinen – myös yksinkertaistetun yhtiöveron soveltamisalaan kuuluvat henkilöt tai laitokset – tavaroiden ja palvelujen hankinnasta”; – –”

16 Arvonlisäverolain 127 §:ssä säädettiin seuraavaa:

”(1) Vähennysoikeuden käyttämisen aineellisenä edellytyksenä on se, että verovelvollisella on henkilökohtaisesti hallussaan:

120 §:n a kohdassa tarkoitetussa tapauksessa sen nimelle annettu lasku, joka osoittaa liiketoimen suorittamisen; – –”

17 Verotusmenettelystä vuonna 2003 annetun lain nro XCII (az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény) (Magyar Közlöny 2003/131 (XI. 14.)) 164 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Oikeus veron määräämiseen vanhene viiden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden viimeisestä päivästä, jona vero oli ilmoitettava, tai veroilmoituksen puuttuessa, jona vero olisi pitänyt maksaa. Ellei tässä laissa toisin säädetä, oikeus verotuen hakemiseen ja liikaa maksetun määrän palautukseen vanhene viiden vuoden kuluttua sen vuoden viimeisestä päivästä, jona

oikeus tällaiseen suoritukseen on syntynyt.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

18 Eurovia teki 12.11.1996–17.9.1997 kaupallisen yhtiön (jäljempänä urakoitsija) kanssa urakkasopimuksia maanpäälliseen tietoliikenneverkkoon liittyvien töiden toteuttamiseksi. Eurovia maksoi urakoitsijalle vain osan urakkahinnasta, koska sopimuspuolten välille syntyi erimielisyyttä sen määrästä.

19 Urakoitsija pani vireille oikeudenkäynnin, joka johti F?városi Ítéltáblan (Budapestin ylioikeus, Unkari) 17.9.2004 antamaan ratkaisun, jossa Eurovia velvoitettiin maksamaan 19 703 394 Unkarin forinttia (HUF) (noin 59 000 euroa) korkoineen ja jonka Legfels?bb Bíróság (ylin tuomioistuin, Unkari) vahvisti 5.10.2010 antamallaan tuomiolla. Eurovia maksoi tämän määrän täytäntöönpanomenettelyn päätteeksi.

20 Urakoitsija antoi Eurovian pyynnöstä 15.6.2011 laskun, jossa ilmoitettiin pääasiassa kyseessä olevan urakan toteuttamispäiväksi 6.6.2011. Eurovia vähensi vuoden 2011 toista vuosineljännestä koskevassa veroilmoituksessaan tämän laskun perusteella 3 940 679 HUF:n (noin 11 800 euroa) suuruisen arvonnisäveron.

21 Ennen palautettavien määrrien maksamista verohallinto teki tarkastuksen, jonka päätteeksi se totesi, että Eurovia oli tehnyt arvonnisäveron vähennyksen perusteettomasti, ja määräsi sille 394 000 HUF:n (noin 1 200 euroa) suuruisen verotuksellisen seuraamuksen. Verohallinnon mukaan aiemman arvonnisäverolain 36 §:n 1 momentin a kohdan ja 16 §:n 15 momentin nojalla vanhentumisaika oli alkanut kulua 31.12.2004, joten oikeus vaatia arvonnisäveron palautusta oli vanhentunut 31.12.2009.

22 Eurovia valitti tästä päätöksestä Kúriaan (aiemmin Legfels?bb Bíróság) (ylin tuomioistuin, Unkari), joka kumosi sen vuonna 2014 antamallaan ratkaisulla sillä perusteella, että aiemman arvonnisäverolain 16 §:n 15 momenttia ei voitu soveltaa ja että pääasiassa kyseessä olevan liiketoimen suorittamispäivä oli määritettävä lain yleisten säännösten mukaisesti.

23 Verohallinto vahvisti uudessa menettelyssä F?városi Ítéltáblan 17.9.2004 tekemän päätöksen perusteella pääasiassa kyseessä olevan liiketoimen suorittamispäiväksi 16.11.1998 ja totesi, että arvonnisäveron vähennysoikeutta ei ollut sillä perusteella, että se oli vanhentunut, koska aiemman arvonnisäverolain mukaan arvonnisäveron vähennysoikeuden syntymispäivä oli se päivä, jona kyseinen vero erääntyy luovuttajalta. Verohallinto totesi, että koska pääasiassa kyseessä oleva liiketoimi on tosiasiallisesti suoritettu 16.11.1998, urakoitsijan antama lasku sisältää virheellisen päivämäärän, koska liiketoimen suorittamisen käsitteellä ei tarkoiteta sen maksupäivää vaan sen konkreettista toteuttamispäivää.

24 Eurovia riitautti tämän uuden päätöksen ja väitti muun muassa, että arvonnisäveron vähennysoikeutta ei synny ennen kuin lasku on toimitettu. Kanne hylättiin ensimmäisessä oikeusasteessa erityisesti sillä perusteella, ettei asiassa ollut kiistetty sitä, että urakoitsija oli täyttänyt Eurovian kanssa tekemiensä sopimusten mukaiset velvoitteensa vuodesta 1998 alkaen ja että verohallinto oli näin ollen perustellusti katsonut, että arvonnisäveron vähennysoikeus oli vanhentunut.

25 Eurovia teki Kúrialle (ylin tuomioistuin) eli ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle kassaatiovalituksen, jossa se väittää muun muassa, että koska laskua ei ollut, se ei voinut vedota oikeuteensa vähentää arvonlisävero, että niin kauan kuin vähennysoikeuden käyttämisen edellytykset eivät täyttyneet, vanhentumisaika ei ollut alkanut ja että saatavan määrää koskeva epävarmuus esti laskutusvelvollisuuden täyttämisen. Verohallinto vaatii, että valitus hylätään.

26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko tilanteessa, jossa asianosaisten välillä on riita, joka koskee palvelun hinnan laskuttamista ja jossa kyseinen hinta on määritetty tuomioistuimen ratkaisulla ja lasku on annettu vasta hinnan tosiasiallisen maksamisen jälkeen, mahdollista olla ottamatta huomioon kuudennessa direktiivissä ja direktiivissä 2006/112 olevaa sääntöä, joka koskee kyseisen liiketoimen toteuttamista ja sen verottamista, ja onko mahdollista poiketa arvonlisäveron vähennysoikeuden vanhentumista koskevasta kansallisesta lainsäädännöstä.

27 Käsiteltävässä asiassa asianosaisten välisen riidan vuoksi lasku annettiin vasta vuonna 2011. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo näin ollen, että Eurovialle on voinut syntyä arvonlisäveron vähennysoikeus vasta tuolla hetkellä ja että vähennysoikeuden käyttämiselle asetettu määräaika on laskettava siitä hetkestä lähtien, kun pääasiassa kyseessä oleva arvonlisäveron määrä on maksettu valtiolle ja lasku on annettu. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan verohallinnon näkemys on arvonlisäveron neutraalisuuden periaatteen vastainen, koska arvonlisäveron vähennysoikeus on eväty sen vuoksi, että liiketoimen suorittamisajankohtaa tulkitaan suppeasti eikä nyt käsiteltävän asian erityispiirteitä oteta huomioon.

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii myös, voiko se, että Eurovia ei ole täyttänyt vapaaehtoisesti maksuvelvollisuuttaan, mikä viivästytti laskun antamista, vaikuttaa sen arvonlisäveron vähennysoikeuden käyttämiseen.

29 Näissä olosuhteissa Kúria päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko verotuksen neutraalisuuden periaatteen ja arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevien muotovaatimusten vastaisena pidettävä sellaista jäsenvaltion käytäntöä, jonka mukaan veron vähennysoikeutta käytettäessä otetaan huomioon yksinomaan ajankohta, jona verotettava tapahtuma on toteutunut, ottamatta lukuun sitä, että toteutumisajankohdasta oli kehittynyt osapuolten välille siviilioikeudellinen riita, joka ratkaistiin tuomioistuimessa, ja että lasku annettiin vasta sen jälkeen, kun asiassa oli annettu lainvoimainen tuomio?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko mahdollista poiketa arvonlisäveron vähennysoikeuden käyttämiselle asetetusta määräajasta, joksi jäsenvaltion lainsäädännössä on vahvistettu viisi vuotta laskettuna siitä ajankohdasta, jona palvelut suoritetaan?

3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, vaikuttaako käsiteltävän asian olosuhteissa arvonlisäveron vähennysoikeuden käyttämiseen se, että lainvoimaisella tuomiolla määrätty hinta maksettiin vasta urakoitsijan vireillepanemassa pakkotäytäntöönpanomenettelyssä, mistä syystä lasku annettiin vasta sen jälkeen, kun vanhentumisaika oli päättynyt?”

Unionin tuomioistuimen toimivalta

30 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimen toimivaltaan kuuluu unionin oikeuden tulkitseminen ainoastaan siltä osin kuin kyse on tämän soveltamisesta uudessa

jäsenvaltiossa sen Euroopan unioniin liittymisen jälkeen (tuomio 10.1.2006, Ynos, C-302/04, EU:C:2006:9, 36 kohta ja tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Tästä seuraa muun muassa, ettei unionin tuomioistuimella ole toimivaltaa tulkita unionin arvonlisäverodirektiivejä silloin, kun pääasiassa kyseessä olevien verojen kantamisen ajankohta edeltää kyseisen jäsenvaltion liittymistä unioniin (tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Ennakkoratkaisupyyntöön mukaan palvelujen suoritus, johon nähden pääasiassa kyseessä olevaa arvonlisäveron vähennysoikeutta on käytetty, toteutettiin 16.11.1998 eli ennen Unkarin liittymistä unioniin 1.5.2004.

33 Tältä osin on muistutettava, että kuudennen direktiivin 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen ja direktiivin 2006/112 63 artiklan mukaan verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy, kun tavara luovutetaan tai palvelu suoritetaan.

34 Jos siis oletettaisiin, että pääasiassa kyseessä olevaan palvelujen suoritukseen sovellettaisiin kuudennen direktiivin sääntöjen kaltaisia sääntöjä, mainittu palvelu on suoritettu ja arvonlisäverosaatava on syntynyt ennen Unkarin liittymistä unioniin (ks. analogisesti tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, 21 kohta).

35 Tältä osin on todettava lisäksi yhtäältä, ettei ole ilmeistä, että mainittu palvelu olisi johtanut kuudennen direktiivin 10 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tai direktiivin 2006/112 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin peräkkäisiin tilityksiin tai maksuihin, joiden perusteella voitaisiin katsoa, että sama palvelu on suoritettu sen ajanjakson päättyessä, jota kukin tilitys tai maksu koskee.

36 Ennakkoratkaisupyyntöstä tosin ilmenee, että Eurovia maksoi alun perin vain osan pääasiassa kyseessä olevan palvelun perusteella maksettavasta hinnasta ja että se maksoi koko tämän hinnan vasta sen jälkeen, kun siihen perustuva kokonaissumma oli vahvistettu lopullisesti tuomioistuinteitse vuonna 2010. Ennakkoratkaisupyyntöstä ilmenee kuitenkin, että pääasiassa ei ole tarpeen ratkaista kysymystä siitä, voivatko tällaiset olosuhteet kuulua näiden säännösten soveltamisalaan, vaan pääasia koskee sitä, saattoiko verohallinto perustellusti katsoa, että vanhentumisaika, joka koski Eurovian oikeutta vähentää tästä suorituksesta maksettu arvonlisävero, saattoi alkaa kulua ennen sitä koskevan laskun antamista.

37 Näin ollen sillä, että Eurovia maksoi pääasiassa kyseessä olevista palveluista maksettavan koko hinnan vasta vuonna 2011, ei ole merkitystä tämän tuomion 34 kohdassa tehdyn toteamuksen kannalta.

38 Ennakkoratkaisupyyntöstä ei toisaalta ilmene, että pääasiassa olisi kyse kuudennen direktiivin 10 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa ja direktiivin 2006/112 66 artiklan ensimmäisen kohdan a–c alakohdassa tarkoitetun kaltaisesta tilanteesta, jossa verosaatavan syntyminen perustuisi laskun antamiseen, maksun vastaanottamiseen tai tietyn määräajan kulumiseen verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä lukien sellaisen kansallisen oikeuden säännöksen mukaisesti, joka olisi annettu jonkin näistä säännöksistä perusteella.

39 Siltä osin kuin on kyse kuudennessa direktiivissä ja direktiivissä 2006/112 säädetyistä arvonlisäveron vähennysoikeudesta, mainittu vähennysoikeus liittyy sekä aineellisesti että ajallisesti suoraan siihen, että tavaroiden ja palvelujen hankinnasta tulee maksettavaksi tai maksetaan arvonlisäverosaatava (ks. vastaavasti tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17,

40 Verovelvollisen oikeus vähentää siitä arvonlisäverosta, jonka maksamiseen se on velvollinen, arvonlisävero, joka sen on maksettava tai jonka se on maksanut sille luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista, on nimittäin unionin lainsäädännöllä käyttöön otetun yhteisen arvonlisäverojärjestelmän peruseriaate. Unionin tuomioistuin on useita kertoja painottanut sitä, että vähennysoikeus, josta säädettiin kuudennen direktiivin 17–20 artiklassa ja josta säädetään nykyisin direktiivin 2006/112 167 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa, kuuluu erottamattomasti arvonlisäverojärjestelmään eikä sitä lähtökohtaisesti voida rajoittaa. Vähennysoikeutta sovelletaan välittömästi kaikkeen arvonlisäveroon, joka on tullut maksettavaksi aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa tehtyjen liiketoimien yhteydessä (ks. tuomio 29.7.2010, Profaktor Kulesza, Frankowski, Jó?wiak, Or?owski, C-188/09, EU:C:2010:454, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Kuten kuudennen direktiivin 17 artiklan 1 kohdassa ja 18 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, joiden sisältö on otettu direktiivin 2006/112 167 artiklaan ja 179 artiklan ensimmäiseen kohtaan, säädettiin, arvonlisäveron vähennysoikeutta on käytettävä lähtökohtaisesti sen verokauden aikana, jona vähennysoikeus syntyy eli jona myös verosaatava syntyy (ks. vastaavasti tuomio 8.5.2008, Ecotrade, C-95/07 ja C-96/07, EU:C:2008:267, 41 kohta ja tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Tästä seuraa, että tämän tuomion 30 ja 31 kohdassa mieleen palautetun oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuin ei ole toimivaltainen vastaamaan esitettyihin kysymyksiin siltä osin kuin ne koskevat ennen Unkarin liittymistä Euroopan unioniin suoritettuja palveluja koskevan vähennysoikeuden käyttämistä (ks. analogisesti tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, 25 kohta).

43 Unionin tuomioistuin on lisäksi jo todennut, ettei pelkästään se, että on olemassa jokin kyseisen jäsenvaltion unioniin liittymisen jälkeinen seikka, joka liittyy mainittua päivää edeltäviin olosuhteisiin ja seuraa niistä, riitä antamaan unionin tuomioistuimelle toimivaltaa vastata direktiivin tulkintaa koskeviin ennakkoratkaisukysymyksiin (tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Näin ollen se, että pääasiassa kyseessä olevista palveluista maksettava täsmällinen hinta on määritetty vasta Unkarin unioniin liittymisen jälkeen ja että näin ollen koko tämä hinta on maksettu ja kyseistä palvelua koskeva lasku, jonka perusteella pääasiassa kyseessä olevaa vähennysoikeutta on käytetty, on annettu vasta tämän päivän jälkeen, ei voi käsiteltävän asian olosuhteissa johtaa siihen, että unionin tuomioistuimella olisi toimivalta tulkita kuudetta direktiiviä tai direktiiviä 2006/112, koska kaikki nämä seikat liittyvät erottamattomasti sellaiseen palvelujen suoritukseen, joka on kiistatta tapahtunut ennen kyseistä liittymistä (ks. analogisesti tuomio 27.6.2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, 31 kohta).

45 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella on katsottava, että unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Kúrian esittämiin kysymyksiin.

Oikeudenkäyntikulut

46 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Kúrian (ylin tuomioistuin, Unkari) esittämiin kysymyksiin.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.